

(ищахъ) тамъ е разумать на заточеніе. Вѣровай сыне, азъ сѣмъ искусиль и позналъ, зацо онія, които ся увирать въ тѣжива нѣща, за които нематъ совершенно знанѣ, че ся злѣ измасувать и каять когато познаять оскудностыте сѣ: и понеже нія въ дѣлата еи, макаръ кѣкви да сѣ, ся сумнявамы и колеблемы, и много пѣти остротата на разумать ни отъ излишныте тѣжчины на мыслите ся помрачава, па и не мыслимъ бѣри за будущее, то ти препоручавамъ да имашъ предосторожность и здраво разсуждаваніе на сѣкѣкво нѣщо; зацото Владѣтелите стоятъ на явно, открыто и высоко мѣсто, отъ което, кѣкто тія гледать сякого, тѣй и другите гледать тѣхъ.

Истина, ты щешъ скоро да пріймешъ въ рѣцете си жезалать на правленіето, но ако бы знаялъ кѣквы ты бѣды чакать тамъ, увѣренъ сѣмъ, че щещи да си радъ, да служишъ на сичките, а никому да не заповѣдашъ. Азъ ти оставямъ Княжеството си съ благословеніе отеческо, обаче не мысли че ти оставямъ Богъ знай кѣкво велико сокровище, зацо азъ въ животать си помного сѣмъ ся старалъ да